

**Folketingets Social-,
Indenrigs- og Børneudvalg**

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 5982

Doknr.
634107

Dato
28-11-2018

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 2. november 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 76 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kirsten Normann Andersen (SF).

Spørgsmål nr. 76:

”Vil ministeren kommentere henvendelsen fra Ergoterapeutforeningen og Danske Fysioterapeuter, som blev sendt til udvalget forud for samrådet om kriterier for bevilling af benproteser til borgere med handicap, jf. SOU alm. del - bilag 32 og samrådsspørgsmål B og C?”

Svar:

Ergoterapeutforeningen og Danske Fysioterapeuter har opsummeret deres henvendelse med 4 anbefalinger til forbedringer på hjælpemiddelområdet. Anbefalingerne beskrives og kommenteres nedenfor.

Ad anbefaling 1 mener jeg, at det vil give mening at tage en drøftelse med KL om kommunernes bevillingspraksis i sager om hjælpemidler. Jeg har derfor bedt mit ministerium om at initiere en sådan drøftelse med KL. Det gav jeg også udtryk for under min besvarelse af samrådsspørgsmål B og C.

Ad anbefaling 2 skal jeg oplyse, at kommunen er forpligtet til at foretage en konkret og individuel vurdering af borgerens samlede behov for et hjælpemiddel og tildele det bedst egnede og billigste hjælpemiddel. Borgeren kan imidlertid godt ønske sig et andet hjælpemiddel end lige netop det hjælpemiddel, som kommunen vurderer, vil kunne dække borgerens behov.

I tilfælde, hvor borgeren ikke har et særligt begrundet behov for et andet hjælpemiddel end det af kommunen bevilligede, kan den eksisterende frit valg-ordningen medvirke til at forbedre vilkårene for borgeren.

Frit valg-ordningen indebærer, at borgeren har mulighed for at indkøbe et andet hjælpemiddel end det, kommunen har bevilliget, eller vælge en helt anden leverandør end den, kommunen eventuelt har indgået en aftale med.

I tilfælde, hvor kommunen har indgået en leverandøraftale, har borgeren ret til at få refunderet prisen på hjælpemidlet svarende til den pris, som kommunen kunne have erhvervet hjælpemidlet for hos egen leverandør som det bedst egnede og billigste hjælpemiddel.

I tilfælde, hvor kommunen ikke har indgået en leverandøraftale, har borgeren ret til at få refunderet prisen på hjælpemidlet svarende til prisen på det hjælpemiddel, som kommunen har bevilliget som det bedst egnede og billigste hjælpemiddel.

Borgeren kan hermed mod betaling af prisdifferencen vælge et dyrere hjælpemiddel end det, der er omfattet af kommunens bevilling.

Ret til frit leverandørvalg gælder ikke, hvis kommunen kan stille et hjælpemiddel til rådighed, som er fuldstændig identisk med det hjælpemiddel, som borgeren ønsker at anskaffe fra en anden leverandør.

Ad anbefaling 3 skal jeg henvise til det ovenfor anførte om, at borgerne har krav på at få tildelt hjælpemidler på baggrund af en konkret og individuel vurdering af borgerens samlede behov.

Afgørelsen træffes på baggrund af faglige hensyn, men også på baggrund af økonomiske hensyn. Hensynet til kommunernes økonomi må dog aldrig stå alene. Under de forudsætninger skal kommunen yde det bedst egnede og billigste hjælpemiddel.

Serviceoven udstikker dermed en klar ramme for området, som skal sikre, at borgere med et konkret behov får et hjælpemiddel, som er behovsafstemt. Derfor forventer jeg, at kommunerne som led i den lokale budgetlægning er bevidste om at afsætte ressourcer til området. Der er dermed ikke aktuelt planer om at afsætte en øremærket pulje til området.

Ad anbefaling 4 skal jeg medgive, at ansvarsfordelingen mellem kommuner og regioner i forhold til at forsyne borgerne med hjælpemidler og behandlingsredskaber i forløb, der går på tværs af sektorer, undertiden giver anledning til tvivsspørgsmål om, hvem der skal tildele og betale hjælpemidlet/behandlingsredskabet.

Ministeriet indgår allerede i et tæt samarbejde med Sundheds- og Ældreministeriet og andre relevante aktører med henblik på at tydeliggøre reglerne på området, herunder i forhold til det eksisterende afgrænsningscirkulære. Samarbejdet skal endvidere afdække, hvordan der i fremtiden kan sikres et mere smidigt samarbejde mellem regioner og kommuner på området vedrørende hjælpemidler og behandlingsredskaber.

Med venlig hilsen
Mai Mercado